

1/2014

Občasník pro mládež královéhradecké diecéze

chromosvod

„Mým povoláním je láska!“ Terezie z Lisieux

Milí čtenáři, venku to už konečně vypadá jako v zimě a já doufám, že jste někde v teple s dobrým čajem a těšíte se, až si přečtete nové číslo Hromosvodu. Tentokrát jsme si pro vás připravili duchovní slovo od Helči Voglové, známé jako Žába, která je teď týmačkou na Vesmíru. Napsala pro vás článek o tom, jak se správně dívat kolem sebe.

Pokud nevíte co dělat v zimním čase, máme pro vás tipy, kam zajít na ples, na večery mladých, hudební festival nebo kde si užít sněhu. V reportážích se ohlédneme za cirkusovým Silvestrem na Vesmíru, Silvestrem v kutnohorskopoděbradském vikariátu, za večery mladých v Chrudimi a Žamberku, a také za snowboard víkendem.

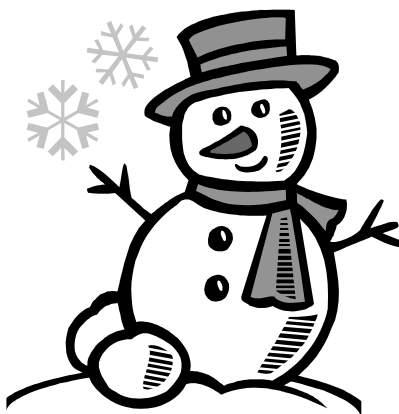
Rok 2014 byl otcem biskupem Janem vyhlášen Rokem povolání. Rozumějme, nejde o zaměstnání či profesi, ale především o odpověď člověka na Boží povolání ke svatosti a volbu konkrétní cesty vedoucí k naplnění. Rozhodli jsme se, že tomuto tématu budeme letos věnovat rubriku Otazníky života. Pokusíme se vám v ní zprostředkovat zamyšlení, svědectví těch, kteří již své povolání našli a žijí ho, a v neposlední řadě dopisy o. biskupa adresovaným mladým lidem. První dopis najdete na straně 10. Ve vzdělávání budeme pokračovat v povídání P. Pavla Jägera o II. vatikánském koncilu a zaměříme se na ostatní dokumenty, které ještě nebyly v Hromosvodu představené. V portrétech osobností pro vás máme žhavou novinku! Seznámíme vás totiž s naším novým spolupracovníkem na Diecézním centru pro mládež—Michalem Popelkou.

Milí čtenáři, přeji nám, ať máme stále chuť a odvahu učit se milovat lidi kolem sebe a snažíme se o přátelské dívání se na svět, jak o tom píše Žába. Víím, že to někdy není lehké, ale stojíte za to stále znovu a znovu zkoušet!

-mk-

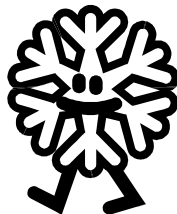
Obsah prvního čísla:

Slovo redakce.....	2
Duchovní slovo.....	3
Informace, pozvánky.....	4
Reportáže.....	5
Otazníky života.....	10
II. vatikánský koncil.....	11
Pracovník DCM.....	14

Milý/milá ...

Fakt, že právě čteš tyto řádky svědčí o tom, že máš oči. Zkus si teď něco vyzkoušet - jedno z těch svých krásných kukadel si zakryj a podívej se na svět kolem hezky jednoočky. Co vidíš? Co nevidíš? Jak se ti to líbí? A teď si představ, že tě o to očko někdo připravil. Ou... nic hezkého. Asi bys mu za to nebyl zrovna vděčný, že? Možná bys k němu byl i nezdvořilý ☺. Fajn, už si můžeš oko odkrýt. Lepší?

Svatý František Saleský (Cože, že ti to jméno nic neříká? Tak si ho koukej aspoň vygúglit!) se tolik snažil o dokonalou lásku k Bohu a bližnímu, šel tak daleko, že prohlásil: „Kdyby mi nepřítel vyloupl jedno oko, druhým se na něj přátelsky podívám.“

Celkem drsné, což? Tomu se říká žití evangelia na plný plyn! ☺ Je to takové pokračování, malý upgrade toho, co s oblibou říká otec Pavel Rousek: „*Mějte oči na štopkách.*“ Čímž pochopitelně nemyslí, abychom je na kdekoho vyvalovali, ale abychom se snažili být pozorní - k světu, k lidem, co se v něm hemží, a zvláště k těm, co se hemží kolem nás. Naše snažení o pozornost, o to, mít druhé opravdu rád, jak to po nás chce nejen Pavel Rousek, sv. František, ale hlavně Pán Ježíš, totiž většinou končí v okamžiku, kdy nám „objekt pozornosti“ něco provede. A nemusí to hned být vypichnutí očička:

„Zasedl si na mě hudebkář. Nutí mě zpívat!“ „Ten ... mě zase vyhodil od zkoušky! Potřetí!“ „Tvářil se, že se mu líbím, a pak jsem zjistila, že si píše s mojí kámoškou. Každý den!“ „A támhleten houmlesák se na mě ošklivě dívá - a tamten tlustoch odvedle mi v buse šlápnul na nohu. Schválně!“

Ti hemžící se lidi (dá se jim říkat i bližní) tě zkrátka občas štvou, obtěžují, vytáčejí, provokují, shazují, pokoušejí, dohánějí k šílenství a zraňují (aniž si to třeba uvědomují), nebo se prostě jen chovají jinak, než si představuješ, než je ti příjemný.

Hm. Co s tím? Kéž by ta averze k těmhle „strašnejm bližním“ šla prostě jen tak setřít, jako když se vezme hadr a opucuje se s ním polička! Ou, ale pozor! On takovej „hadr“ existuje, tomu se zase říká svátost smíření a fakticky funguje! ☺ Jenže on ten prach na tu poličku padá zase a padá pořád, a ty se na ty ..., co tě bodli do toho tvého drahého „dodušeokna“ ne a ne aspoň pousmát, natožpak jim věnovat přátelský pohled. Co s tím? Jak se naučit takové lásce, která by tohle

dokázala? Recept svatého Františka zní takhle: „Je to jednoduché. Jako se dítě učí pomalu chodit, tak se učíme milovat, když se prostě milovat pokoušíme.“

Dávej si v dalším pololetí, semestru, životě... pozor na oči ☺ Ale kdyby něco (a jakože se „něčemu“ asi nevyhneš), pokoušej se o přátelské podívání. Na té Františkově metodě něco bude. Koneckonců, stal se přece svatým. A o to go ☺

Žába

Nevíš která bije?

● Informace, aktuality ●

»» Běžkařský víkend

.....

Víkend **21.-23.2.2014** bude věnován běžkám, běžkařkám i běžkařům. Můžete se těšit na sněhové radovánky a výlety po Orlických horách. Na programu samozřejmě nebude chybět dobré jídlo, hry, setkání s přáteli a mše sv.

S sebou přezůvky, spacák, běžky, teplé oblečení a chuť něco zažít. Doporučený příspěvek je 220 Kč na den. Nezapomeňte se nahlásit na dczm.vesmir@atlas.cz.

»» Společenský večer Vavříneček

.....

Všichni jste zváni **15.2.2014 od 19:30 hod.** do společenského domu **Jilm v Jilemnicích** na společenský večer Vavříneček. Vstupné je 140 Kč a pro studenty (po předložení průkazu) 110 Kč. K poslechu a tanci zahraje kapela Člověče, nezlob se. Chybět nebude ani tombola a předtančení. Více informací na www.vikariatjilemnice.cz nebo u Ondřeje Horníga na hornig@gmail.com.

»» VeMlad v Letohradě

.....

Zveme všechny mládežníky a mládežnice nejen ze žambereckého vikariátu na večer mladých v pátek **21.2.2014**. Program začne v **18:00 hod.** mší svatou v **Letohradě** v kostele sv. Václava. Tématem bude opět povolání, ale tentokrát bude svědectví o manželství. Více informací na mladezzamberk.webnode.cz.

»» SheepFest

.....

Všichni jste zváni na SheepFest, který se uskuteční **25. února 2014** ve studentském klubu **AC Hradec Králové od 19:00 hod.** Můžete se těšit na Michala Horáka, Seiftiú, Velmi krátké vlny a barmanskou show. Vstupné je 70 Kč.

»» VeMlad v Čáslavi

21.2.2014 jste zváni na večer mladých kutnohorsko-poděbradského vikariátu. Začátek je v **18:00 hod.** mši svatou v Čáslavi. Poté bude následovat program, na kterém bude hostem P. Pavel Jäger. Případné dotazy směřujte na Lídu Cinerovou na e-mail cin.liduse@gmail.com.

»» Modrý bál

Zveme vás na Modrý bál, který se uskuteční **1. března 2014 od 19:55 hod.** v **Chocni** v Panském domě ve společenském sálu. K tanci i poslechu zahraje skupina Lucky Band. Letošní dress code je noblesní 1. republika. Můžete se těšit na adrenalinové předtančení, zmrzlinu, taneční pořádek a mnoho dalšího. Cena v předprodeji je 150 Kč a na místě 180 Kč. Na místě je možnost přespání. Více informací na www.modrybal.cz.

»» Den s Chiarou Luce

15. března 2014 se v **Brně** uskuteční setkání Den s blahoslavenou Chiarou Luce Badano. Začátek je v **9:30 hod.** na **Biskupském gymnáziu**. Součástí programu bude i prezentace nové knihy o této mladé blahoslavené světici, workshopy, svědectví a filmové ukázky. Více informací naleznete na chiaraluce.naplno.net.

Co nás nezabije, to nás utuží

● Reportáž ●

Konjunkce roků na Vesmíru

Sotva uplynuly první povánoční dny, už se na diecézním centru objevilo asi dvacet nedočkavců, kteří přijeli strávit přelom roků mezi mladé. Já byl mezi nimi. Vy, kteří jste tam už někdy byli, se určitě budete ptát na Dědka. Abych ulehčil vaši zvědavosti, píši hned na začátku, že opět nezklamal a letos také dorazil. Po úvodní mši odstartoval program, který se nesl v cirkusové tématice. Přiletěli ufoňi a dohlédávali se cirkusu, který ještě nedorazil. Aby z toho přiletu aspoň něco měli, vzájemně jsme se představili a zahráli si pár her, jako třeba pexeso a kompot. V závěru dne jsme se pak přesunuli do Matouše a při večerní modlitbě byl požehnán nově zrestaurovaný kříž.

Druhý den již od rána bylo živo. Očekávaný cirkus konečně dorazil a kromě účastníků rozcvičky se probrali i lenoši, když na snídani museli přijít po laně. Celý

den se nesl ve znamení příprav. Vyráběli jsme pozvánky na silvestrovský koncert a odpoledne na nás čekalo hudební vystoupení rodiny Svědíkových, kteří byli v Deštném již poněkolkáté. Navečer pro nás byla nachystána hra „Cesta životem“, která nabízela ucelený pohled na náš život. Na každém stanovišti jsme si mohli uvědomovat mnohem více, jaké má v našem životě Bůh místo. Celá hra končila nebezpečnou cestou kolem mužů s kápěmi v Matoušovi, a tam se každý z nás musel vzdát jedné ze dvou nejcennějších věcí v jeho životě.

Třetího dne nastalo tolik očekávané misijní dopoledne. Dvanáct skupinek vyrazilo po vzoru apoštolů mezi lidi. Tentokrát jsme nezvěštovali radostnou Boží zvěst, ale zvali místní na tradiční koncertek. Naše skupinka potkala spoustu vřelých lidí a mnoho z nich nás už s jistou samozřejmostí očekávalo. Projít všechna místa ve svém regionu zabralo dost času, takže se asi nebudete příliš divit, když vám povím, že jsme se všichni znovu sešli až večer při společném filmu The Butterfly Circus, jehož ústředním motivem bylo sebepřijetí. Po reflexi filmu ve skupinkách a společné modlitbě jsme se vrhli do karbaňčení a každý si snad našel nějakou tu svou oblíbenou společenskou hru.

Již čtvrté ráno zahájila klasicky rozcvička a dopoledne mohl každý strávit podle svého gusta, protože probíhaly workshopy. Někteří pomáhali s výzdobou, jiní venku sportovali nebo šli na procházku a další mohli péci pusinky. Mňam! Po skončení volitelných aktivit přišla na řadu módní přehlídka. Hlavní návrhářkou byla sama rekvizitárna a po skončení prohlídky nabízeného zboží se uspořádala dražba předvedených modelů. Kromě vydraženého trika s podpisy režie za 755 Kč došlo i na dražbu uprchlého tygra Kryštůfka. Po večeri dorazil host a proběhla přednáška o homosexualitě. Celé toto kontroverzní téma jsme nakonec mohli svěřit do modlitby.

Jednatřicátý prosinec konečně přišel na řadu a vyžádal si mnoho příprav. Dopoledne se proto trénovalo na večerní program. Před obědem pak proběhla prezentace o setkání mládeže v Riu. V kostele sv. Matouše jsme při mši mohli děkovat za celý uplynulý rok a po obědě jsme se náruživě oddali volejbalu. Nechyběl ani dlouho chystaný silvestrovský koncertek. V kostele bylo doslova narváno. Ta skvělá atmosféra mi doslova učarovala! Navečer přišla na řadu společenská část a snad každý přispěl svou trochou do mlýna, když předvedl secvičenou scénku. Objevilo se i zpracování životní cesty Tomáše Hoffmanna, proběhl duel Tomáš vs. Dědko, zazněly dechberoucí melodie i bránicitrhající slova. Také nám bylo ukázáno, zač je tomu na Moravě folklór ☺. Po zábavném programu následovalo ztišení a zamyšlení nad uplynulým rokem. Ten si mohl každý po měsících zhodnotit na papírek a pak jej

spálením odevzdat Pánu. Ve společné modlitbě a před Nejsvětější svátostí jsme překročili práh do nového roku, zazpívali jsme svatováclavský chorál a naši hymnu a dostali požehnání. Po něm jsme se už rychle řtili ven, aby nám neutekl ohňostroj.

Společným přípitkem jsme si popřáli mnoho dobrého a vrhli se na velkolepou hostinu. Když jsme vyklidili jídelnu, byl zahájen taneční pořádek a do rána se tančily společenské tance a v krbovce současně probíhala i diskotéka. Na Nový rok dopoledne jsme šli na mši svatou a s rezonujícími zážitky v srdci se pomalu chystali na cestu domů. Ještě večer ve mně všechny ty zážitky doznívaly a s úsměvem na rtech jsem dal sbohem uplynulému roku.

Vojta Bílek

Silvestr

Na konec roku strávený se spolčem jsem se těšil už dlouho a myslím si, že na něj budu ještě dlouho vzpomínat. Vyjeli jsme už 30. prosince, abychom si společný čas náležitě užili. Tyto tři dny (od 30.12. do 1.1.) jsme, spolu s naším duchovním vůdcem Filipem Foltánem, hráli hry venku i v místnosti, smáli jsme se spolu a samozřejmě jsme se každý den ztišili a prožívali Boží blízkost mezi námi. Mimo to jsme hned první den po obědě vyrazili na pěší výlet na poutní místo do Sudějova, kde jsme v kostele svaté Anny slavili mši svatou.

Počasí bylo krásné a můj nejkrásnější zážitek byl poslední večer, kdy jsme hráli nejvíc her a těsně před půlnocí byla úžasná modlitba před křížem, kterou jsem si opravdu užil. Nejdůležitější na tom všem je ale to, že jsme byli spolu a že jsme se k sobě díky krásnému programu Lídy C. a Filipa Foltána zas o trochu víc přiblížili.

Tomáš Uttendorfský

Vikariátní setkání mládeže v Chrudimi

V pátek 24. ledna se v Chrudimi konalo další setkání chrudimského vikariátu určené pro mládež. Program byl zahájen mší svatou v 18 hodin za účasti P. Jiřího Heblta z chrudimské farnosti, P. Zdeňka Macha z Proseče, P. Pavla Jägera ze Seče a P. Jana Paseky z Chrasti u Chrudimi. Po mši svaté se mládež, společně s kněžími, přesunula na místní faru, kde zajímavý program pokračoval. Nejprve dostal každý účastník čaj a možnost ochutnat všelijaké druhy buchet, které byly k dispozici po celou dobu programu. Po aklimatizování všech mohla začít herní část, kterou otevřela zajímavá seznamovací hra, ve které měli účastníci za úkol před své

křestní jméno připojit přídavné jméno, které muselo začínat na první písmeno jména a za ně přidat náladu, která měla stejné písmenkové podmínky. Po této hře následovala přednáška P. Jiřího Heblta, která měla téma stejné, jako celé setkání - povolání. Po krátké pauze přišla další soutěž, ve které se mládežníci rozdělili do čtyř skupin a úkolem bylo hledat a skládat dle souřadnic písmenka do tabulky, aby vznikla druhá část citátu svatého otce Františka. Zakončení celé akce proběhlo v září svíček v kapli na faře a po modlitbě za povolání a závěrečném požehnání následoval úklid a odjezd všech účastníků domů.

Tomáš Sochor

Snowboard weekend na Vesmíru

Žijete v dojmu, že když není sníh, tak to není pořádná zima a nemůžete si užít sjezdovek a skokánků? Pak vás vyvedou z omylu účastníci Snowboard víkendu na Vesmíru. To bylo tak ... Na facebooku se objevila událost, na kterou mnozí ze zimních nadšenců čekali. Bylo určeno datum a pozvánkové plakátky se rozletěly všemi směry. I ke mně pozvánka dorazila. A tak začalo napínavé pozorování počasí a web kamery ski areálu. Všichni víme, jak rychle sníh napadl, tak také roztál, a mrazíky nikde. Až pár dní před víkendem jsme vzkřísili naše naděje. Teplota začala klesat a tak přišlo na řadu umělé zasněžování. I když nám to nepřišlo ideální, rozhodli jsme se na společnou, že tedy pojedeme.

Přijeli jsme akorát, abychom stihli páteční večerní mši svatou v krbovce. Pak jsme se občerstvili večerí a po chvilce oddechu přišla na řadu přednáška manželů Sieberových. Dozvěděli jsme se to nejpodstatnější, co bychom měli dělat, kdybychom se vyskytli u bezvědomého nebo nedýchajícího člověka. A také jsme si vyzkoušeli, že masírovat hrudník nedýchajícího, dokud nepřijede záchranka, není vůbec jednoduché. Pak jsme trochu odlehčili atmosféru seznamovací hrou, „hu-tu-tu-táním“ venku a zakončili to modlitbou v kostelíku sv. Matouše.

Sobota začala zcela obyčejně: budíčkem, chválami a snídaní. Ale potom přišlo. Sbalili jsme si to nejdůležitější pro přežití na sjezdovce, vyslápli jsme si kousek do kopce, tam osedlali své „boardy“ a pustili se do jezdeckých radovánek. Většina z nás si koupila celodenní jízdenku, a tak ji plně využívala. Geniální úspěch měla letošní polední novinka, a to „Myšák“ naložený chleby, pomazánkou, jablíčky a hlavně teplým čajem, což nám všem přišlo vhod. A tak jsme nabrali nové síly do druhé poloviny dne, ale i ta bohužel rychle utekla. Lidé se pomalu začali vytrácet, takže bylo více místa a sníh byl stále dobrý, neboť na nás chumelila sněhová děla. Ale ani po zastavení lanovky naše zábava ještě neskončila. Letos z nedostatku sněhu proběhla skokanská exhibice přímo v místech snowparku,

kde jsme improvizovaně ukotvili bednu a zábradlí. A tak jsme se za zvuků hudby z reproduktorů a vtipného komentáře vyřídili na úplně prázdné sjezdovce při zapadajícím slunci. Už jen to, že nám to pan majitel dovolil, bylo úžasné, natož pak to, jakých výkonů a originalit jsme byli svědky. Když jsme se vrátili na Vesmír, byla na řadě vytoužená teplá večeře a po ní mše svatá s hudebním doprovodem. Přestože jsme byli unavení po celodenním ježdění, nechtělo se nám jít spát hned, a tak jsme hráli různé společenské hry.

Někteří jsme nedělní ráno zahájili mši svatou v krbovce, abychom po snídani vyrazili znovu na sjezdovku. Ostatní šli na mši svatou dolů do Deštného a poté měli volno. My, co jsme si šli ještě zajezdit, jsme byli velmi spokojeni, protože přes noc na sjezdovce přibýlo sněhu a byla nově upravena. Navíc jsme přišli dostatečně brzo, abychom si ji užili než se přihnou davy, kterým se asi nechtělo vstávat časně ráno. Bohužel hodinku před polednem došlo k poruše na sedačkové lanovce, takže se prudce navýšil počet čekajících na kotvu. Ale to my už jsme se rozloučili se sjezdovkou posledními jízdami a vrátili se na Vesmír, kde nás čekal výborný oběd. Pak už jsme se postupně rozjížděli domů, těšíc se na fotky z exhibice a hlavně na příští rok ☺

Uzlík

VeMlad Žamberk

Žamberecký vikariát mívá v lednu VeMlady na sněhu, ale jelikož situace se s sněhem nebyla úplně příznivá, tak jsem na rychlo udělali VeMlad v hlavním městě našeho vikariátu, v Žamberku. Vypuklo to v 18 hodin mši svatou, kde jsme se již pomalu seznamovali s tématem. A to téma díky tomu, že rok 2014 je rokem povolání, tak bylo "povolání". Po večeři a tradičním violončelovým koncertu jsme měli hosta večera a to místního pana faráře, veleváženého otce Oldu Kučeru. Vyprávěl nám svědectví, úžasné historky, a taky odpovídal na naše všetečné dotazy ohledně jeho zajímavého a lukrativního zaměstnání. Poté jsme si vyzkoušeli pantomimickou soutěžní hru o povolání a vžívali se do rolí porodních asistentek, přes komínky až po dělníky v jaderné elektrárně ☺ Když se řekne povolání, tak si hlavně představíme laické životní poslání jako práci. Proto jsme zajeli na hlubinu a následovaly svědectví našich starších mládežníků. Bylo to neskutečně obohacující, zvláště pro mladší mládež, která třeba neví zda jít tou či onou cestou. Už bylo deset večer a tak jsme to zakončili sdílením a zamyšlením a nádhernou modlitbou.

Soňa Moravcová

Rok 2014 je nejen rokem oslav 350. výročí založení královéhradecké diecéze, ale je také časem, ve kterém nás otec biskup Jan Vokál vyzval k zamyšlení a modlitbám nad tématem povolání. Pro časopis IKD sám napsal: „Prosím Vás, abyste tomuto výročí věnovali pozornost, a to hlavně jeho duchovní rovině—chceme Bohu společně děkovat za to, že nám dává život a stabilní místní církev, kterou žádné zvraty dějin nedokázaly odradit od hlásání Kristova Evangelia. Zároveň je to příležitost ptát se, jak z těchto bohatých duchovních plodů dnes těžíme my a co k nim svou vlastní službou přidáváme; co k nim máme a můžeme přidávat. Přeji si, abychom při tom kladli zvláštní důraz na duchovní povolání, která jsou výrazem živého společenství církve a zároveň nutným předpokladem jejího dalšího života a růstu. (...)“

Vedení mateřskou přímluvou a příkladem Panny Marie snažme se v tomto jubilejním roce zřetelněji a důsledněji odpovídat na svá jednotlivá povolání v rodinách, v manželství, ve farnostech, v kněžské a řeholní službě, ve společenství křesťanů i v okolním světě. (...) Zejména mladým lidem vytvářejme prostředí, v němž budou nacházet povzbuzení a odvalu pro závažná a odpovědná rozhodnutí, jak naložit se svým životem.“

Otec biskup se chce každý měsíc v tomto roce obracet na mladé také formou dopisu, ve kterém se s nim chce podělit hlavně o svoji zkušenost s duchovním povoláním. První, „lednový“ dopis si můžete přečíst právě zde:

Milí mladí přátelé,

když jsem ve čtrnácti letech poprvé ucítil silnou touhu po kněžství, bál jsem se. Dokonce jsem se za tu myšlenku styděl, i před rodiči. Hned mě napadlo, že jsem si povolání nezasloužil, že přesahuje mé schopnosti a vlohy, že k němu nemám žádné zvláštní předpoklady. Vlastně dodnes nemám nic, čím bych mohl Bohu přispět k Jeho velikosti. To, že mě Pán na tuto cestu sám pozval a dovolil mi na ní vytrvat, se proto celý život učím vnímat jako dar. Dar, který je rok od roku větší, a já jej pouze zdarma přijímám. Ve službě však mohu stále více velebit Boha za jeho moudrost a štědrost a hlavně obdivovat jeho trpělivou Lásku, která se nikdy neunaví. Vždyť On mi dal nejen povolání, ale i život.

On dal život také každému z Vás, Tobě. Zároveň Tě povolal na cestu. Tím rozhodl, že žádný úkol, který před Tebe staví, nebude nad Tvé síly. Pokud Tě povolává, sám Ti síly dodá. Jen nesmiš své svědomí ohlušit hříchem, pak jeho volání snadno přeslechněš. Hledej ho v modlitbě, ve Mši svaté a při četbě Evangelia, třeba jen krátkých úryvků. Pak v srdci poznáš, kam Tě Pán volá.

Až se vydáš směrem, kterým Tě zve, nikdy nepůjdeš sám, sama. Sami jdou naopak ti, kdo stálým odkazováním na lidskou slabost omlouvají svou nečinnost, klamný pocit, že nic nezkazili. Vydejme se tedy v tomto diecézním Roce povolání na cestu za naším Pánem!

Váš biskup Jan

A to není všechno...

V uplynulých dílech našeho seriálu jsme se seznámili se čtyřmi klíčovými *konstitucemi* vatikánského koncilu. Představily vize a naznačily směr, kudy by měla církev v moderní době jít. V koncilních *dekretech* nalezneme konkrétní témata, která z dříve uvedených všeobecných dokumentů vycházejí. Je jich celkem devět a koncilní otcové se v nich zabývali některými jasně vymezenými oblastmi života církve. Posledními třemi prohlášeními, *deklaracemi*, koncil doplnil to, o čem biskupové diskutovali, ale co se do konečného znění konstitucí a dekretů „nevešlo“.

Dekrety a deklarace můžeme podle obsahu rozdělit do tří velkých skupin. První z nich se vyjadřuje k církvi, která je přítomná ve světě mezi mnoha dalšími (ne-)náboženskými proudy. Hovoří o vztahu k ostatním křesťanským církvím (např. pravoslaví, evangelíci). Zároveň nepřehlíží ani nekřesťanská náboženství (např. židovství, islám). V souvislosti s tím vystupuje do popředí otázka náboženské svobody v moderní společnosti, fenomén ateismu a šíření křesťanství napříč celým světem formou misíí.

Druhá velká skupina spisů odkazuje na obě konstituce o církvi a věnuje se výchově a (veřejné) činnosti jednotlivých členů Boží rodiny - laiků, kněží a biskupů nebo řeholníků. Poslední dokument, dekret o hromadných sdělovacích prostředcích, je vlastně ve službě všemu výše uvedenému. Média se aktivně podílí na šíření křesťanských myšlenek jak širokému světu, tak i dále vzdělává, podporuje a motivuje samotné věřící.

V roce 2013 jsme si připomněli výročí nejen přímo spojená s Druhým vatikánským koncilem. V tuto chvíli je třeba zmínit kulatých 30 let od vydání Katechismu katolické církve. Protože není možné se nyní seznámit se všemi jednácti koncilními dekrety a deklaracemi, poslouží nám právě zmíněný Katechismus, aby nám ukázal, které téma je v současné církevní praxi nejčastěji zmiňované, a snad proto i důležité.

Ekumenické a misijní působení církve

Nejčastěji se v Katechismu setkáme se zmíněnými dokumenty o ekumenismu, náboženské svobodě a misíích. Pojem *ekumenismus* se v pokoncilním období stal doslova klíčovým, resp. nejčastěji zmiňovaný. Vychází ze staré řečtiny

a odkazuje na jednotu celého obydleného světa (v dnešním informačním věku bychom řekli, že jsme všichni sousedy v jedné globální vesnici). Moderní ekumenické hnutí má své kořeny zejména mimo prostředí katolické církve. Prvotní snahou bylo přivést desítky různých křesťanských církví k setkání „u jednoho stolu“, aniž by se snažili navzájem odsuzovat nebo vytvořit novou super-církev.

Proč se k těmto snahám o mnoho let později oficiálně přihlásila i katolická církev je zřejmé z prvního odstavce dekretu o ekumenismu: *Kristus Pán totiž založil církev jednu a jedinou, a přesto se více křesťanských společností vydává před lidmi za pravé dědictví Ježíše Krista. Vyznávají sice, že jsou všichni učedníci Páně, avšak rozdílně smýšlejí a jdou různými cestami, jako by Kristus sám byl rozdělen. Toto rozdělení však zřejmě odporuje Kristově vůli, je pohoršením světu a poškozuje svatou věc hlásání evangelia všemu stvoření.* (čl. 1)

Zmíněný dekret stručně představuje dvě velké roztržky (čl. 13), které narušili prapůvodní jednotu křesťanstva. První z nich radikálně rozdělila křesťanstvo na Západ a Východ, tedy na církev římskou a církve východní (např. pravosláví). V 16. století se pak západní křesťanství dále štěpilo nástupem německé reformace (např. evangelíci). V dekretu se koncilní otcové nesnažili podat historické, ani věroučné okolnosti a příčiny neshod - k tomu je dostatek literatury jinde. Spíše odkázali na společný základ křesťanů ve víře v Ježíše Krista, v úctě k Písmu a bohoslužbám. *Tento posvátný sněm vybízí věřící, aby se zdržovali každé lehkomyšlnosti i nerozumné horlivosti, které by mohly poškodit opravdový pokrok jednoty. Neboť jejich ekumenická činnost musí být plně a upřímně katolická, totiž věrná pravdě, kterou jsme přijali od apoštolů a Otců* (čl. 24). Vstřícný postoj k jiným křesťanským církvím je možný pouze tehdy, když uznáme, že *tyto odloučené církve a společnosti... rozhodně nejsou bez významu a váhy v tajemství spásy* (čl. 3)

Během přípravy výše uvedeného dekretu o ekumenismu se textový návrh průběžně rozšiřoval a zeštíhoval takovým způsobem, že později vznikla ještě samostatná deklarace o náboženské svobodě. Ta s sebou přinesla „novinku“, která by ještě na počátku 20. století v katolickém prostředí, byla nemyslitelná. *Tento vatikánský sněm prohlašuje, že lidská osoba má právo na náboženskou svobodu. Tato svoboda záleží v tom, že všichni lidé musí být prosti nátlaku jak ze strany jednotlivců, tak ze strany společenských skupin a jakékoli lidské moci, takže nikdo ani nesmí být donucován jednat v oblasti náboženství proti svému svědomí, ani mu nesmí být zabraňováno jednat podle svého svědomí soukromě i veřejně... v náležitých mezích. Mimoto koncil prohlašuje, že právo na náboženskou svobodu je skutečně založeno na důstojnosti lidské osoby, jak nám*

ji dává poznat i zjevené Boží slovo i sám rozum. Toto právo lidské osoby na náboženskou svobodu má být uznáno v právním uspořádání společnosti tak, aby se stalo občanským právem. (čl. 2) Zjednodušeně řečeno, můžeme tento dokument chápat jako obranu jakékoli náboženské menšiny před většinou. Prostředkem k šíření křesťanství nikdy nesmí být lidská moc nebo donucení, ale úcta k člověku a dobře uchopená misie.

S odkazem na Ježíšův příkaz „jděte do celého světa a hlásejte evangelium“ (Mk 16,15) církev chápe sama sebe jako misijní společenství, poslané hlásat světu evangelium. *Miliardy lidí - a jejich počet den ze dne roste - ... dosud vůbec neslyšely nebo sotva slyšely evangelijní zvěst. Někteří z nich se drží jednoho z velkých náboženství, jiným chybí i poznání Boha, jiní jeho existenci výslovně popírají a někdy dokonce proti němu bojují. Aby církev mohla nabídnout tajemství spásy a Boží život všem, musí proniknout do všech těchto skupin, stejně jako se Kristus svým vtělením začlenil do určitých společenských a kulturních podmínek lidí, mezi kterými žil. (čl. 10) I když šíření evangelia není vyhrazeno pouze misionářům - profesionálům (ať už kněžím, řeholníkům, laikům), působení v rozvojových oblastech vyžaduje odbornou duchovní, teoretickou i technickou přípravu, schopnost spolupracovat s dalšími institucemi nebo mít vlastní smysluplnou organizaci.*

Apoštolská činnost mládeže

Podstatné informace o apoštolském (misijním) poslání křesťanů zazněly již v několika koncilních dokumentech. Jasně jsou patrné v konstitucích o církvi jako takové i o církvi v dnešním světě. Mnohem konkrétněji hovoří dekret o apoštolské činnosti a mimo jiné zvláště zmiňuje působení a vliv mladých lidí ve společnosti.

Mladí lidé představují v dnešní společnosti neobyčejně významnou sílu... Zvýšený význam mladých lidí ve společnosti vyžaduje od nich úměrně zvýšenou apoštolskou činnost; k ní jim dává předpoklady už jejich přirozená povaha. Zatímco v nich uzrává uvědomění vlastní osobnosti, pod tlakem mocné vitality i překypující činorodosti se ujímají vlastní odpovědnosti a dychtí po aktivní účasti ve společenském a kulturním životě, která jim náleží. Jestliže je toto nadšení proniknuto Kristovým duchem a neseno poslušností a láskou k pastýřům církve, je naděje na bohatou úrodu.

Mladí lidé se musí stát prvními a bezprostředními apoštolami mladých tím, že budou apoštolsky působit sami mezi sebou. (čl. 12)

P. Pavel Jäger

Michal Popelka

VĚK: narodil jsem se na den 11. výročí pontifikátu Jana Pavla II. ☺

BYDLIŠTĚ: velmi blízko města, kde jsou docela pěkné a zachovalé hradby

NA DCM OD: 13.1.2014

CO TI UDĚLÁ RADOST? Co je to smutek? ☹

OBLÍBENÁ BARVA: zelená

OBLÍBENÉ JÍDLO: Maso na všechny způsoby, těstoviny se vším možným, ale především je to svíčková na smetaně.

JAKÝ MÁŠ OBLÍBENÝ FILM NEBO KNÍŽKU? PROČ BYS NÁM JI DOPORUČIL?

Filmy, potažmo nějaké TV pořady nesleduji. A na čtení knížek moc času nebylo, ale teď v autobuse asi chvilka bude, takže se na něco vrhnu. Jinak jako malej jsem četl Foglarovky, Verneovky... prostě klasika, kterou čte každé malej kluk.

MICHALE, JAKÉ MÁŠ KONÍČKY?

Když je náhodou v mém nabitém čase nějaká volná chvíle, tak rád vyrazím do přírody na alespoň deseti kilometrovou vycházku na vyčištění hlavy. Pak si rád zasportuji, především floorball a kolo. Rád si jdu zaběhat do přírody. No a největší relax, který může být, je zasednout do rybářského křesla, nahodit pruty do vody a sedět, a čekat... A taky jsem dobrovolný hasič, takže všechny věci související s tímto řemeslem a celkem dobrým posláním, jsou pro mě důležité.

DĚLÁŠ NĚCO VE SVÉ FARNOSTI?

Tak určitě. Jsem členem chrámového sboru od sv. Jakuba, pak jsem někdy i členem místní scholy. Snažím se dělat programy, spolča pro děcka z farnosti.

CO BYS RÁD VZKÁZAL NAŠIM ČTENÁŘŮM?

To je celkem těžká otázka. Určitě vám všem přeji, abyste byli zdraví a spokojení. Rozdávejte úsměvy na všechny strany, mějte rádi své okolí. Mějte rádi i ty, kteří vám k srdci nepřirostli. A Pán ať vás provází na vašich cestách.

ÚČASTNIL SES NĚKDY SVĚTOVÉHO NEBO CELOSTÁTNÍHO SETKÁNÍ MLÁDEŽE?

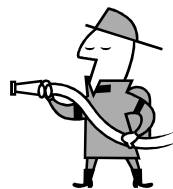
Byl jsem v Táboře v roce 2007, tam jsem den proležel na marodce... Pak jsem jel na výlet do Madridu. Cesta sice úmorná, ale šlo to. Setkání s papežem...no viděl jsem ho v obrazovce ☺ ale na Quatro Vientos asi jen tak nezapomenu. Tam se strhla ta památná bouře, a s kamarády jsme se šli schovat pod vojenský stan. A ten se po nějaké době začal řítit, protože ho neměli nijak ukotvený. A řeknu vám, dostat ocelovou trubkou do zátylku, nebylo zrovna příjemné...a samozřejmě naše věci zůstali pod stanem...a na ty jsme si museli počkat, než je ti místní borci vyndali a začali je dávat těm, kdo byli pod tím stanem. Takže to byl docela boj získat alespoň ty nejdůležitější věci. A ve Žďáru jsem taky byl.

JAK SES OCITL NA DCM?

Tak nějak se to vyvinulo... Po maturitě jsem šel na vejšku, tam jsem dokonce i chvilku vydržel, ale ne moc dlouho. Nejsem vůbec ale vůbec studijní typ. Radši pracuju na všechny možný způsoby. Takže jsem se jako slepej k houslím dostal k první pracovní příležitosti. Tou byla práce na Charitě v mém rodišti. Tam jsem přišel do kontaktu se spoustou zajímavých lidí. Poznal jsem mentalitu lidí s různými postiženími a handicapem. A zároveň s tím jsem rád a stále rád pracuji s děckama. No a tak jsem se v mých pokročilých letech přihlásil na animátory. Někdy mě napadlo, jaký by to bylo asi dělat buď na Vesmíru, nebo na DCM. Ale říkal jsem si, proč na to myslím, když se tam nikdy stejně nedostanu. A tak jsem to nechal plavat. A pak, jak už to bývá, nejspíše, teda zcela určitě, zapůsobilo to ono vedení a řízení z Vyšších míst. A tak jednoho nedělního dopoledne, pár dnů před narozeninama, jsem na Vesmíru dostal "nasazený" brouky do hlavy... A někdy koncem října jsem na nabídku kývnul. Zbývalo to jen vyřešit v bývalém zaměstnání, kde jsem velice rád dokončil moje povinnosti a vydal se vstříc do neznáma za novým dobrodružstvím.

JAKÝ JE TVŮJ NEJVĚTŠÍ ZÁŽITEK? MŮŽEŠ SE O NĚJ S NÁMI PODĚLIT?

Já mám špatnou paměť... Ale jeden se mi vybavuje. Bylo to minulý rok v zimě, konkrétně 18. 1. kolem půl sedmé večer. Řešil jsem dilema, jestli mám jít na jeden maturitní ples či zůstat doma. Z těchto dvou možností, to nakonec nebyla ani jedna. Zazvonil telefon, ve kterém se ozvala taková pro mě ojedinělá zpráva. Výjezd, hoří barák tam a tam. Tak jsem si říkal ok, ani ples ani doma. Ven půjdeš! Tak jsem se lehce oblékl, venku bylo -14, a jeli jsme k tomu požáru. Tam jsme občas taky něco hasili, ale především, jak byla ta zima a všude stříkala voda, tak z nás byli celkem slušný rampouchy. Celou noc jsme strávili tam a o půl deváté ráno jsem zalehl k hodinovému spánku...

*Pamatuješ,
jak nám odpadla škola,
protože bylo hrozně moc sněhu?*

Nešlo by to udělat znovu?

Olga

(z knihy Děti píší Bohu)

Vydává Diecézní centrum pro mládež, Velké náměstí 32,

500 03 Hradec Králové, tel. 495063421, e-mail: dcm@bihk.cz

Toto číslo připravili: Marie Kohlová, Ludmila Horáčková, Michal Popelka a Jakub Klimeš.